

μολύβι

μολύβι, το, ουσ. [<μσν. μολύβιν <μτγν. μολύβιον, μολίβιον, υποκορ. του αρχ. μόλιβος], το μολύβι. **1.** καθετί που είναι πολύ βαρύ, ασήκωτο: «βοήθησε με να μεταφέρω αυτό το μπαούλο, γιατί είναι σκέτο μολύβι και δεν μπορώ μοναχός μου». **2.** άνθρωπος αργόστροφος, μικρόνους: «έλα δω, ρε μολύβι, που πρέπει να στο πω χίλιες φορές για να το καταλάβεις!». **3.** το βόλι: «έβγαλε το πιστόλι του και τον γέμισε μολύβι». Υποκορ. **μολυβάκι, το**.

- *μολύβι για τα μάτια (για τα χείλη)*, ειδικό καλλυντικό μολύβι διαφόρων χρωματισμών για το βάψιμο των ματιών (των χειλιών), ιδίως από τις γυναίκες και τους ηθοποιούς: «έχεις, χρυσή μου, μολύβι για τα μάτια να διορθώσω λίγο το μακιγιάζ μου;».

- *πάνω χαρτί και μολύβι*, ετοιμάζομαι να γράψω κάποιο κείμενο ή να κάνω κάποια αριθμητική πράξη: «πρώτα σκέφτομαι τι θα γράψω κι έπειτα πάνω χαρτί και μολύβι || με το μυαλό μου τα βρίσκω όλα σωστά, όταν όμως πάνω χαρτί και μολύβι και προσθέτω τα έξοδα, τότε βλέπω πόσο έξω έπεσα στους λογαριασμούς μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας